

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121201357
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4121201357.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej- Polákovej, v spore žalobcu: CARS SERVICE s. r. o., so sídlom Lužianky, Rastislavova 2, IČO: 44 108 672, zast. Advokátska kancelária Petruška & partners s. r. o., so sídlom Nitra, Kupecká 18, IČO: 47 254 882, proti žalovanému: K. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., I. XXX/XX, zast. JUDr. Mariánom Dobišom, advokátom, so sídlom Nitra, Sládkovičova 3, o zaplatenie 2 009,80 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 13. októbra 2021 č. k. 16Csp/31/2021-104 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 200,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 200,- eur od 26. 07. 2019 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (I.) a vo zvyšku žalobu zamietol (II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,1% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (III.). Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, 3, 4, § 631, § 632, § 634 ods. 1, § 636 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a uviedol, že dňa 20. 04. 2019 mal žalovaný s motorovým vozidlom ŠKODA SUPERB, EČV NR XXXJM, rok výroby 2011 (ďalej len „predmetné motorové vozidlo“) dopravnú nehodu, pri ktorej zrazil na diaľnici D1 srnu. Nehodu ohlásil zmluvnej poisťovni, s ktorou mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a to spoločnosti Kooperatíva poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group. Z kalkulácie nákladov na opravu rozpočtom spoločnosti Kooperatíva poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group zo dňa 24. 04. 2019 je zrejmé, že pre prípad opravy nákladov na opravu v nezmluvnom servise bude výška nákladov na opravu vozidla celkom vo výške 1 602,41 eura. Zo splnomocnenia datovaného dňom 29. 04. 2019 vyplýva, že žalovaný splnomocnil žalobcu, aby komunikoval s poisťovňou, vyjadrujúc súhlas so spracovaním jeho osobných údajov, s uvedením čísla účtu, na ktoré bude poskytnuté poistné plnenie. Zo zákazkového listu č. 1900974 žalovaného (spoločnosti CARS SERVICE) zaevidovaného dňa 29. 04. 2019 súd zistil, že žalovaný odovzdal predmetné motorové vozidlo opísané v bode 12. tohto rozsudku žalobcovi, (čo potvrdili strany sporu svojim podpisom a žalobca aj odtlačkom svojej pečiatky) za účelom opravy, pričom uvedený zákazkový list obsahoval klauzulu, podľa ktorej bol rozsah zadania opravy upravený tak, že žalovaný požadoval komplet vyriešenie, aj v rozsahu prípadných doobhliadok (až do úplného ukončenia opravy). Zo zápisu o poškodení motorového vozidla spoločnosti SLOVEXPERTA zo dňa 30. 04. 2019 vyplýva, že predmetom opravy bolo predmetné motorové vozidlo, spolu s rozsahom opravy, ktorá má byť vykonaná, s konkretizáciou dielov na výmenu z dôvodu ich poškodenia pri predmetnej dopravnej nehode. Faktúrou č. 19100324 zo dňa 16. 05. 2019 s dátumom splatnosti dňa 23. 05. 2019 znejúcou na sumu 3 809,80 eura žalobca vyúčtoval žalovanému náklady za opravu predmetného vozidla, uvádzajúc

rozsah opravy, ktorá bola realizovaná, spolu s uvedením konkrétnych náhradných dielov, ktoré boli pri oprave použité, spolu s rozpísaním ceny jednotlivých náhradných dielov, ako aj ceny servisnej práce. Spoločnosť Kooperativa poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group na základe oznámenia o poistnom plnení zo dňa 04. 07. 2019 oznámila žalobcovi, že ukončili šetrenie poistnej udalosti s vyjadrením likvidátora, že poistné plnenie pre jedno poistné obdobie z povinného zmluvného poistenia verejného prísľubu stretu so zverou pre rok 2018 je maximálne plnenie vo výške 2 000,- eur. Zároveň uviedol výšku plnenia v sume 2 000,- eur, pri minimálnej spoluúčasti 200,- eur, z ktorého dôvodu poistné plnenie celkom predstavovalo sumu 1 800,- eur.

1.2. Zmluva o dielo je zmluva, ktorou sa zhotoviteľ zaväzuje, že za odplatu objednávateľovi vykoná určité dielo, a to na svoje nebezpečenstvo. Z tejto právnej úpravy vyplýva, že zmluva o dielo je uzavretá, len čo sa zhotoviteľ a objednávateľ dohodli na podstatných náležitostiach zmluvy, ktorými sú predmet diela, dohoda o tom, že dielo bude vykonané na nebezpečenstvo zhotoviteľa, dohoda o tom, že zhotovenie diela bude odplátne. Výška ceny, t. j. odmeny za zhotovenie diela nemusí byť dohodnutá. To, že výška ceny za zhotovenie diela, v tomto prípade za opravu poškodeného motorového vozidla, nemusí byť konkrétne stranami dohodnutá, vyplýva aj z obsahovo gramatického výkladu zákonného ustanovenia § 634 ods. 1 OZ, kde zákonodarca myslel aj na takúto situáciu, keď uviedol: „Ak nie je výška ceny dojednaná zmluvou alebo ustanovená osobitnými predpismi, treba poskytnúť primeranú cenu“. Podľa súdu prvej inštancie v predmetnej veci je nepochybné, že žalovaný ako majiteľ poškodeného motorového vozidla a žalobca ako podnikateľský subjekt, ktorého predmetom činnosti bola oprava a servis motorových vozidiel sa vzájomne dohodli na tom, že žalobca opraví poškodené motorové vozidlo žalovaného. Obom hneď na začiatku bolo nepochybné jasné, že za servisné práce a realizáciu celkovej opravy si žalobca vyúčtuje ním vynaložené náklady na cenu práce a cenu náhradných dielov potrebných na spojzdenie motorového vozidla.

1.3. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca ako zhotoviteľ uzavrel so žalovaným ako objednávateľom dňa 29. 04. 2019 ústnu zmluvu o dielo, ktorej predmetom bolo vykonanie servisných prác na predmetnom motorovom vozidle, a to po škodovej udalosti, ktorú mal žalovaný po zrážke so zverou na diaľnici D1. Uvedená skutočnosť bola preukázaná aj zákazkovým listom č. 1900974 zo dňa 29. 04. 2019. Zároveň súd predmetnú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, čo ani nebolo v spore medzi stranami sporné, keďže žalobca takúto argumentáciu žalovaného nijakým spôsobom v priebehu konania ani nespochybnil. Vzhľadom na uvedené, je potrebné daný prípad posúdiť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“). Žalobca v priebehu konania namietal, že žalovaný ho neupozornil na výšku poistného krytia, čo bolo podľa jeho názoru v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poznamenal, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie podľa § 2 písmeno u) Zákona o ochrane spotrebiteľa úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. K uvedenému záveru súd prišiel aj z toho dôvodu, že je absolútne nelogické, aby žalobca namietal práve skutočnosti ohľadne neoznámenej výšky poistného plnenia, keď bol sám zo strany žalobcu splnomocnený na komunikáciu s poisťovňou. Inak povedané, ak by žalobca konal čestne a s odbornou starostlivosťou, v prvom rade by si od poisťovne zistil, aká je výška maximálneho poistného plnenia pre konkrétnu škodovú udalosť. Samotnú neznalosť a nižšiu úroveň odbornej spôsobilosti žalobcu potvrdzuje aj absencia jeho vedomosti ohľadne typu uzavretého poistenia žalovaného k predmetnému motorovému vozidlu, keďže poisťovňa mu oznámila v samotnom oznámení o poistnom plnení (č. I. 20 spisu), že výška poistného plnenia pre jedno poistné obdobie z povinného zmluvného poistenia verejného prísľubu stretu so zverou je pre rok 2018 maximálne plnenie 2 000,- eur. V žalobe však žalobca, ako aj v priebehu konania tvrdil, že išlo o havarijné poistenie. Povinnosťou žalobcu bolo teda vyžiadať si informácie ohľadne výšky maximálneho poistného plnenia pre konkrétnu škodovú udalosť, avšak nie je zrejmé, prečo si túto svoju povinnosť nesplnil ani po vykonanej doobhliadke, čím v podstate konal na vlastnú päsť bez toho, aby vedel, aký je finančný strop maximálneho poistného plnenia zo strany poisťovne a pre prípad jeho prekročenia celkom určite musel informovať žalovaného, ktorý ako spotrebiteľ mohol buď súhlasiť s vykonaním opravy nad rámec maximálneho poistného plnenia, alebo auto dať opraviť inému aj neautorizovanému servisu. Nie je teda pravdivé tvrdenie žalobcu, že sa nemal ako dozvedieť o výške maximálneho poistného plnenia pre konkrétnu škodovú udalosť - stret so zverou, keďže bol explicitne na také konanie splnomocnený. Pokiaľ aj žalovaný namietal, že oprava

bola vykonaná na základe doobhliadky a schválenia opravy zo strany poisťovne, takáto argumentácia je právne irelevantná, pretože žalobca bol v zmluvnom vzťahu so žalovaným, nie s poisťovňou. Ak by to tak nebolo, poisťovňa by mohla determinovať akúkoľvek výšku opravy osobného vozidla a to podľa vlastného uváženia. Keďže zmluva o dielo vznikla medzi zmluvnými stranami, tieto si súčasne určujú aj vzájomné práva a povinnosti, pričom tieto nemôže určovať tretia strana, ktorá nie je účastníkom zmluvného vzťahu. Vo vzťahu k cene diela súd poznamenal, že táto sa určuje odhadom vtedy, keď cenu pri uzavretí zmluvy nemožno dojednať pevnou sumou a objednávateľ trvá na určení ceny pevnou sumou. Ak pevná suma nemôže byť z objektívnych dôvodov stanovená, nastupuje určenie ceny odhadom. Pri stanovení ceny diela odhadom zhotoviteľ vylučuje riziko, že dielo vykoná za vyššie náklady, než ktoré predvídal v dobe uzavretia zmluvy. Žalobca ani nespochybnil, že mal vedomosť o prvotnej cene opravy, ktorá kalkulácia bola vykonaná spoločnosťou Kooperatíva poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group odhadom, z čoho možno rozumne prezumovať o jeho pozitívnej vedomosti ohľadne odhadovanej ceny opravy vozidla. V tejto súvislosti súd nespochybnil, že je síce bežnou praxou doobhliadnutie motorového vozidla za účelom zistenia skutočného poškodenia vozidla, avšak následne musí zhotoviteľ diela bez zbytočného odkladu písomne upozorniť objednávateľa na novourčenú cenu, ktorá podstatne prevyšuje pôvodnú cenu určenú odhadom (§ 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za podstatné prekročenie ceny určenej odhadom je potrebné považovať také prekročenie ceny, ktoré znamená natoľko významnú zmenu obsahu zmluvy, že treba dať objednávateľovi možnosť, aby sa vyjadril, či za týchto nových cenových podmienok v záväzkovom vzťahu zotrvá alebo od zmluvy odstúpi. Z tohto dôvodu zákon ukladá zhotoviteľovi, ak ten zistí, že cenu za dielo musí podstatne prekročiť, povinnosť na túto skutočnosť objednávateľa písomne upozorniť a oznámiť mu novú cenu. Musí tak urobiť bez meškania, teda prakticky ihneď po tom, keď sa o potrebe zvýšenia ceny diela dozvie. Ak zhotoviteľ túto povinnosť nesplní, jeho právo na zvýšenie ceny zanikne. Z odhadovanej ceny vo výške cca. 1 602,41 eura s DPH a následnej ceny, ktorú žalobca vyúčtoval na základe faktúry žalovanému 3 809,80 eura s DPH je celkom zrejmé, že ide o podstatné prekročenie pôvodne určenej ceny odhadom. Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že ho nikto neinformoval o navýšení ceny opravy zo strany žalobcu, preto žalovaný nemá nárok na zaplatenie ceny uplatňovanej v konaní, okrem tej časti, ktorú žalovaný uznal, pretože išlo o jeho zmluvnú povinnosť podieľať sa minimálnou spoluúčasťou na poistnom plnení pri konkrétnej poistnej udalosti vo výške 200,- eur, čo vyplynulo aj z verejného prísľubu poisťovne, ktorý doložil do spisu právny zástupca žalovaného (výška spoluúčasti nebola medzi stranami sporná). K návrhu na vykonanie dokazovania, a to vypočutím konateľa žalobcu Ing. G. G., ktorý mal ozrejmiť komunikáciu s poisťovňou, súd poznamenal, že na takýto návrh ani neprihliadol, pretože žalobca mohol tento návrh na vykonanie dokazovania učiniť skôr, avšak tak neurobil, hoci mu v tom nič nebránilo, pretože skutočnosti, ktoré uvádzal, mu museli byť známe už v čase, kedy mu bol doručený odpor spolu s výzvou na vyjadrenie. Takéto počínanie žalobcu na pojednávaní by spôsobilo, že súd by musel pojednávanie odročiť, čo by ani nebolo hospodárne, keďže mal v čase rozhodnutia k dispozícii listinné dôkazy a výsluch žalovaného, ktoré umožňovali rozhodnúť vo veci samej. V tejto súvislosti súd poukázal na § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii, ktorý je normatívnym vyjadrením základného princípu zakotveného v čl. 5 CSP, podľa ktorého môže súd odmietnuť procesné úkony, ktoré vedú k nedôvodným prieťahom v konaní. Paragraf 153 ods. 1 veta druhá pritom definuje, kedy predloženie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany nie je včasné a to vtedy, ak ho strana mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Ak na to neexistujú osobitné dôvody, v zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazov až na pojednávaní nie je včasné (uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/48/2019 zo dňa 24. 06. 2019). Vzhľadom na uvedené, súd na toto navrhované dokazovanie ani neprihliadol, čo uviedol v zápisnici, keďže tento návrh na vykonanie dokazovania nebol predložený včas, pričom žalobca, ktorý je právne zastúpený, musel o tejto skutočnosti pozitívne vedieť, nielen preto, že bol súdom poučený, ale predovšetkým z dôvodu kvalifikovaného právneho zastúpenia advokátom. Súd však z procesnej opatrnosti takýto zamietol, pretože by aj tak do skutkového stavu neprinesol žiadnu zásadnú zmenu, keďže kľúčová bola komunikácia so samotným žalovaným, nie s poisťovňou, ktorá ani nebola účastníkom zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Súd zároveň zamietol návrh na doplnenie dokazovania výsluchom G. F., ktorý bol priamym účastníkom škodovej udalosti, pričom vykonanie takéhoto dôkazu by nebolo hospodárne, vzhľadom na vykonané dokazovanie, pričom skutkový stav by sa zásadným spôsobom nezmenil ani po výsluchu žalovaného. Prípadný výsluch menovaného svedka by v konečnom dôsledku nemal právnu relevanciu k rozhodnutiu vo veci samej, pretože tento by len potvrdil skutočnosti uvádzané a tvrdené žalovaným, čím by neprispel nijakým spôsobom k objasneniu veci.

1.4. Vzhľadom na vyššie uvedené, považoval súd žalobu za dôvodnú v časti, v ktorej žalovaný uznal nárok žalobcu vo výške 200,- eur, ktorá suma predstavuje jeho spoluúčasť na škodovej udalosti, pričom takýto nárok žalobcovi patrí, pretože ide o zmluvnú povinnosť žalovaného, ktorú si nesplnil. Nad rámec uvedeného, súd poznamenal, že sa nezaoberal argumentáciou žalobcu v záverečnej reči, a síce, že malo prísť k bezdôvodnému obohateniu, pretože takúto skutočnosť v konaní vôbec netvrdil, nevymedzil dôvod konkrétneho dôvodu bezdôvodného obohatenia a takáto jeho argumentácia ani nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Konajúci súd v tejto súvislosti pripomína, že sporové konanie je kontradiktórnym konaním, v ktorom sa prioritizuje procesná aktivita a procesná diligencia strán sporu. Žalobca je povinný v žalobe opísať všetky rozhodujúce skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci a tieto je povinný aj náležite preukázať. Žalobca je povinný tvrdiť tie skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jeho úspech v spore. Bremenom tvrdenia je pritom v korelácii s bremenom popretia tvrdení protistrany. Podľa názoru súdu, žalobca vo svojej žalobe neuviedol ani základné skutočnosti, z ktorých by vyplývali dôvodnosť a trvanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, tieto tvrdil až v záverečnej reči, avšak nijakým spôsobom nepreukázal relevantnou právnou argumentáciou dôvodnosť takého nároku, ktorý od začiatku konania ani nepožadoval. Súd preto vyhovel žalobe len v časti o zaplatenie sumy 200,- eur spolu s príslušenstvom tvoriacim úrok z omeškania vo výške 5%, keďže mal preukázané, že žalovaný sa so zaplatením peňažného plnenia dostal do omeškania dňom nasledujúcim po doručení faktúry (čo potvrdil jeho právny zástupca v liste zo dňa 06. 08. 2019 - č. I. 25), t. j. dňom 26. 07. 2019 (nie dňom 25. 07. 2019 ako uvádzal žalobca) a žalobca má tak s poukazom na § 517 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá ku dňu 26. 07. 2019, kedy sa žalovaný dostal do omeškania, bola vo výške 0,00%. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi celkovo sumu 200,- eur eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa 26. 07. 2019 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pretože nebol dôvod určiť dlhšiu lehotu na plnenie. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol z dôvodov uvádzaných v samotnom odôvodnení tohto rozsudku.

1.5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, pričom žalobcovi bola zo sumy 2 009,80 eura celkovo priznaná suma 200,- eur, čo predstavuje jeho úspech v konaní v materiálnom vyjadrení 9,95% a žalovaný bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 1 809,80 eura, čo predstavuje jeho úspech žalovaného 90,05%, pričom potom celkový úspech žalovaného, ktorý bol v spore úspešnejší predstavoval 80,1% (90,05% - 9,95%), ktorý nárok mu priznal proti žalobcovi. V konaní súd nezhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, pretože tieto strany konania ani netvrdili, rovnako tak žiadne také okolnosti nevyplývajú z obsahu spisu alebo okolností prejednávaneho prípadu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, odôvodniac ho dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a písm. h) CSP. Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku dospel k názoru, že medzi stranami sporu išlo o právny vzťah, ktorý sa spravoval ustanoveniami zmluvy o dielo. Súd prvej inštancie dospel k názoru vo vzťahu k cene diela, že táto sa určila odhadom, lebo pri uzavretí zmluvy nebolo možno dojednať cenu pevnú. Súd poukázal, že žalobca mal vedomosť o cenovej kalkulácii, ktorú urobila poisťovňa. Žalobca s vyššie uvedeným právnym názorom súdu prvej inštancie nesúhlasí a považuje ho za nesprávny. Tak, ako súd prvej inštancie správne uviedol vo svojom rozsudku (ods. 30), žalobca nebol v zmluvnom vzťahu s poisťovňou, ale so žalovaným. Kalkulácia nákladov, na ktorú žalovaný, ako aj súd prvej inštancie poukazujú, je kalkuláciou, ktorú urobila poisťovňa vo vzťahu k žalovanému, za účelom, aby sa žalovaný rozhodol, akým spôsobom bude riešiť opravu - poisťovňa poskytla dva druhy kalkulácie po prvotnej obhliadke, a to kalkuláciu na opravu v nezmluvnom servise a kalkuláciu na opravu formou rozpočtu. Žalovaný mal preto možnosť vybrať si spôsob plnenia zo strany poisťovne. Žalovaný si napriek uvedeným kalkuláciám vybral tretiu možnosť a to bola oprava v zmluvnom servise. Uvedená kalkulácia preto nie je odhadovaná cena za opravu, ktorú by dal žalobca žalovanému pri uzatváraní zmluvy o dielo, a preto ňou žalobca ani nebol nijak spôsobom viazaný. Uvedený rozpočet je len informatívny rozpočet pre poistenca (žalovaného), aby mal prehľad o potencionalnej výške krytia škody, ktorý poisťovňa bude hradíť, pričom tým nie je nijakým spôsobom obmedzená možnosť poisťovne poistné plnenie krátiť (napr. v zmysle § 799 OZ). Žalobca vydal žalovanému zákazkový list, t.j. písomné potvrdenie o prevzatí objednávky. Toto písomné potvrdenie má charakter jednostranného právneho úkonu, ktorý nepredstavuje písomnú formu zmluvy (obojstranného právneho úkonu dvoch zmluvných

strán), ale je len osvedčením o už uzavretej zmluve. Účelom potvrdenia je umožniť objednávateľovi, aby preukázal, čo je obsahom zmluvy (viď. závery rozhodnutia Cpj 39/1988, R 12/1989, NS ČR; rozsudok Krajského súdu v Žiline 10Co/237/2019). Z uvedeného zákazkového listu je zrejmé, že žiadna dohoda o cene formou rozpočtu nebola dohodnutá, pretože kolonka „odhadovaná cena zákazky“ ostala nevyplnená. Na základe uvedeného je zrejmé, že cena medzi žalobcom a žalovaným nebola dohodnutá, a preto je záver súdu prvej inštancie, že cena bola určená odhadom a ešte k tomu vypracovaný tretou stranou - poisťovňou je nesprávny a právne neudržateľný. Z uvedených dôvodov žalobca nemôže byť týmto rozpočtom nijakým spôsobom viazaný. Mal za to, že medzi stranami bola uzatvorená zmluva o dielo, pričom cena za dielo nebola dohodnutá, a preto bol žalobca povinný žalovanému poskytnúť primeranú cenu, čo aj urobil a čo žalovaný ani nerozporoval. Súd prvej inštancie prišiel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a tým aj nesprávne právne posúdil predmetnú vec, keď prišiel k záveru, že medzi stranami sporu vznikla zmluva o dielo, kde bola cena dohodnutá odhadom. Uviedol tiež, že žalobca bol splnomocnený na komunikáciu s poisťovňou, čo je bežná obchodná zvyklosť v servisoch a jej dôvodom je, aby si žalobca v prípade potreby sám mohol dohodnúť doobhliadku po prvotnom odstrojení jednotlivých častí vozidla a uvedené nemusel práčne objednávať žalovaný, keďže v uvedenom čase je vozidlo v servise. Právny názor súdu prvej inštancie, že zo splnomocnenia na komunikáciu s poisťovňou pre žalobcu vyplýva, že si má s poisťovňou odkomunikovať všetky zmluvné podmienky, a že žalobca je povinný si zistiť výšku poistného krytia a predmetné vozidlo opravovať len do tejto výšky, je podľa názoru žalobcu nesprávne, ničím nepodložená a hlavne takáto povinnosť žalobcovi nevyplýva ani zo zákona a ani zo žiadnej zmluvy či akéhokoľvek dokumentu, ktorý medzi sebou sporové strany uzavreli. Oprava vozidla po autonehode prebiehala pod kontrolou likvidátora poistnej udalosti, pričom je iba zrejmé, že opravu žalovaný mienil realizovať z poistného plnenia. Poistný zmluvný vzťah vznikol uzavretím zmluvy medzi poisťovňou a žalovaným, nie medzi žalobcom a poisťovňou, preto ak si žalovaný uplatnil svoje nároky na plnenie z poistnej udalosti voči poisťovni, bolo na ňom, aby si svoje nároky voči poisťovni dôsledne riešil sám ako účastník poistnej zmluvy. Uviedol, že súd prvej inštancie si podľa názoru žalobcu veľmi extenzívne zinterpretoval ustanovenie § 2 písm. u) Zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na zásadu „iura novit curia“, avšak napriek tomu poukázal na Zákon o povinnom zmluvnom poistení, na ustanovenia § 4 ods. 2, z ktorého je zrejmé, aké poistné krytie zo zákona musí poskytovať PZP. Skutočnosť, že jedna poisťovňa má špecifické zmluvné pripoistenie, o ktorom pri zachovaní akejkoľvek miery zodpovednosti a odbornej starostlivosti nemohol a nemal odkiaľ žalobca vedieť, mu nemôže byť na ťarchu a už vôbec nemôže byť interpretovaná tak, že si ju mal pri komunikácii s poisťovňou žalobca overiť. Za týmto účelom, právny zástupca žalobcu navrhoval aj samotného žalobcu na pojednávaní vypočúť, keďže vzhľadom na predbežný právny názor súdu prvej inštancie bolo zrejmé, že je toto okolnosť, ktorú treba súdu vysvetliť, avšak súd uvedené zamietol, čím jednoznačne prišlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Sám žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že mal vedomosť o výške poistného krytia a uvedené žalobcovi neoznámil. Napriek tomu s ním uzavrel zmluvu o dielo, kde jasne zadefinoval, že chce opraviť motorové vozidlo po autonehode - až do úplného ukončenia opravy. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný si so žalobcom presne a zrozumiteľne dohodol rozsah opravy. Skutočnosť, že sa žalovaný spoliehal na svoj zmluvný vzťah s poisťovňou, a že mu výška poistenia bude stačiť, nemôže ísť na ťarchu žalobcu ako servisu ani pri situácii, že žalovaný je spotrebiteľ. K zamietnutiu vykonania dôkazu - výsluchu žalobcu uviedol, že právny zástupca žalobcu po tom, ako súd v zmysle ustanovenia § 181 ods. 2 CSP predniesol predbežný právny názor, navrhol vypočúť žalobcu za účelom, aby bolo súdu vysvetlené, akým spôsobom prebiehala komunikácia medzi autoservisom a poisťovňou a čo bolo zmyslom splnomocnenia na komunikáciu s poisťovňou. Súd uvedené zamietol, pretože podľa názoru súdu takýto návrh na vykonanie dokazovania mohol dať žalobca skôr, pričom tak neučinili. S uvedeným žalobca nesúhlasí. Žalobca má za to, že bolo jednoznačne preukázané, že žalobca so žalovaným uzavreli zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola oprava motorového vozidla po autonehode. Žalobca vydal žalovanému zákazkový list, z ktorého je zrejмый rozsah dohodnutej opravy a je zrejmé, že cena za dielo nebola zmluvnými stranami dohodnutá, keďže kolonka odhadovaná cena ostala nevyplnená. Preto bol žalobca povinný poskytnúť žalovanému cenu primeranú, čo aj urobil a žalovaný uvedené nijakým spôsobom nenamietal. Žalobca má za to, že súd nesprávne vyhodnotil dôkazy. Vzhľadom na uvedené, žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a zmenil tak, že žalobe vyhovie, a že žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 2 009,80 eura spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 009,80 eura od 25. 07. 2019 do zaplatenia, a že žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, prípadne zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na konanie. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že považuje rozsudok za vecne správny, v ktorom sa súd prvej inštancie správne a náležite vysporiadal so všetkými dôležitými skutkovými okolnosťami, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a v ktorom súd prvej inštancie následne správne právne posúdil zistený skutkový stav. Cenu diela vyhodnotil správne s poukazom na § 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že cena diela bola stanovená odhadom, pričom pri akomkoľvek navýšení ceny diela bol žalobca povinný písomne informovať žalovaného o tejto skutočnosti a dať mu priestor na odsúhlasenie navýšenej ceny diela alebo alternatívne odstúpiť od zmluvy o dielo, čo sa však žalovaný nesplnil. Žalobca poukázal na skutočnosť, že kalkulácia nákladov na opravu v nezmluvnom servise alebo kalkulácia nákladov na opravu formou rozpočtu vypracovaná poisťovňou žalovaného - KOOOPERATIVA poisťovňa a. s. nie je pre žalobcu záväzná z dôvodu, že žalobca je zmluvným servisom poisťovne. Po tom, ako si žalovaný zvolil opravu svojho motorového vozidla v zmluvnom servise, bolo povinnosťou žalobcu alebo poisťovne vykonať dodatočné prepočítanie nákladov na opravu v zmluvnom servise, a to na základe zmluvy medzi zmluvným servisom a poisťovňou. Žalovaný nemal a nemá vedomosť o obsahu zmluvy medzi žalobcom a poisťovňou, preto nemôže ísť na ťarchu žalovaného, že nedošlo k dodatočnému prepočítaniu nákladov na opravu v zmluvnom servise. S tvrdením žalobcu, že kalkulácia nákladov na opravu mala pre žalovaného len informatívny charakter ohľadom krytia škôd zo strany poisťovne, žalovaný nemôže súhlasiť. Tým, že nedošlo k prepočítaniu nákladov na opravu v zmluvnom servise, žalovaný bol nútený vychádzať výhradne len z kalkulácií poisťovne a tieto sumy považoval za predpokladanú konečnú výšku nákladov za opravu jeho motorového vozidla, pričom táto skutočnosť vyplynula z vykonaného dokazovania na súde prvej inštancie, hlavne z písomných podaní a výpovede žalovaného. Svojím konaním žalobca porušil svoju informačnú povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovení o ochrane spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka a taktiež z ustanovení ZoOS. Súd prvej inštancie v rozsudku potvrdil skutočnosť, že zákazkový list nie je možné považovať za uzavretie zmluvy o dielo, keďže zmluva o dielo bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená ústne a zákazkový list len preukazuje uzatvorenie zmluvy o dielo a informuje o jej obsahu. V tomto bode teda nie je konštatovanie žalobcu sporné, avšak výklad žalobcu, že ide o jednostranný právny úkon, je nesprávny z dôvodu, že zákazkový list podpísal žalobca aj žalovaný, z čoho vyplýva, že zákazkový list je dvojstranný právny úkon, kedy obe zmluvné strany potvrdili obsah ústne dojedanej zmluvy o dielo. V tomto ohľade žalovaný rozporuje jedine dohodu o cene, ktorá v zmysle odvolania žalobcu nebola v zákazkovom liste špecifikovaná. Zákazkový list v časti „Rozsah zadania opravy“ obsahuje celú špecifikáciu označenia poisťnej udalosti, ako PU-KOOP 9567185529-PP (ďalej tiež ako „poisťná udalosť“), v rámci ktorej bola osobitne vyčíslená odhadovaná výška nákladov na opravu osobného motorového vozidla žalovaného, pričom s týmto vyčíslením boli žalobca a žalovaný ako zmluvné strany oboznámení ešte pred začatím realizovania opravy predmetného vozidla zo strany žalovaného. Zákazkový list formuloval žalobca, pričom ten mal vedomosť o všetkých dokumentoch, a teda aj o vyššie spomínaných kalkuláciách vzťahujúcich k poisťnej udalosti. Za tejto situácie bolo povinnosťou žalobcu upovedomiť žalovaného, že tieto kalkulácie nie sú záväzné a cena za dielo bude vypočítaná iným spôsobom. Žalobca si však túto povinnosť nesplnil, čo malo za následok, že žalovaný nemal inú možnosť, ako vychádzať z predpokladanej sumy vyplývajúcej z kalkulácií, keďže aj samotný zákazkový list odkazuje priamo na poisťnú udalosť, a tým pádom minimálne nepriamo na kalkuláciu nákladov na opravu, z ktorej vychádzal žalovaný pri určovaní výšky nákladov na opravu svojho osobného motorového vozidla, tak ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania. Vzhľadom na skutočnosť, že cena opravy nebola ako obligatórna náležitosť uvedená v zákazkovom liste, je nutné vychádzať zo záveru, že cena opravy bola stanovená odhadom, a to na základe kalkulácií. Dôkazné bremeno ohľadom obsahu ústne uzatvorenej zmluvy o dielo zaťažuje dodávateľa, teda žalobcu. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukázal na ustanovenie § 634 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ide o tzv. novotu, keďže žalobca na ustanovenie § 634 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka prvýkrát poukázal až v odvolaní. Z tohto dôvodu má žalovaný za to, že odvolací súd by nemal prihliadať na argumentáciu žalobcu zameranú na ustanovenie § 634 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka a ustanovení ZoOS. ZoOS je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku špeciálnym zákonom, ktorý upravuje ochranu spotrebiteľa v širšom rozsahu. Podľa § 10a ods. 1 písm. d) ZoOS, predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť predajnú cenu výrobku alebo služby, alebo ak vzhľadom na povahu výrobku alebo služby nemožno cenu primerane určiť vopred, spôsob, akým sa vypočíta, ako aj náklady na dopravu, dodanie, poštovné a iné náklady a poplatky, alebo ak tieto náklady a poplatky nemožno určiť vopred, skutočnosť, že do celkovej ceny môžu byť zarátané takéto náklady a poplatky. Podľa § 53

ods. 4 písm. j) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzatvorenia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia. Citované ustanovenia automaticky vylučujú aplikáciu § 634 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka na spotrebiteľskú zmluvu o dielo z dôvodu, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy sa od dodávateľa t. j. žalobcu vyžaduje, aby spotrebiteľovi, t. j. žalovanému uviedol cenu alebo spôsob jej vypočítania už pri uzatvorení zmluvy. Žalobca niekoľkokrát vo svojich podaniach uviedol, že cena diela nebola určená v zákazkovom liste, čím sa dopustil porušenia v oblasti ochrany spotrebiteľa. Cena diela, resp. spôsob jej vypočítania musí byť určená už pri prvotnej kontraktácii akejkoľvek spotrebiteľskej zmluvy. Ak sa teda nevychádzalo z kalkulácie nákladov na opravu určenej v rámci poisťovnej udalosti, ako to prezentuje žalobca v odvolaní, bolo povinnosťou žalobcu už pri uzatvorení spotrebiteľskej zmluvy o dielo so žalovaným dohodnúť cenu diela, resp. spôsob jej vypočítania. Absencia tejto skutočnosti v samotnej zmluve o dielo alebo v zákazkovom liste musí ísť výlučne na zodpovednosť žalobcu, ktorý sa danej zodpovednosti nemôže zbaviť. Podľa príslušných ustanovení o ochrane spotrebiteľa je teda vylúčené, aby dodávateľ poskytol spotrebiteľovi primeranú cenu diela, a to až po kompletnej zhotovení diela. Uviedol, že bol prinútený vychádzať z predpokladanej ceny diela vyplývajúcej z kalkulácií poisťovne, keďže žalobca mu neposkytol žiadnu cenovú ponuku nákladov na opravu jeho motorového vozidla, čím porušil svoje zákonné povinnosti dodávateľa a zo správania žalobcu mal žalovaný za to, že rovnako vychádzal z predmetnej kalkulácie poisťovne. Na základe uvedeného výkladu dospel k záveru, že cenu diela môže určiť aj tretia osoba, ktorá nebola subjektom zmluvného vzťahu. Z takto ustáleného stavu vyplýva, že poisťovňa bola oprávnená vypracovať cenovú kalkuláciu, ktorou bude žalobca viazaný. Uvedený záver je zároveň podporený dvomi okolnosťami, a to tým, že zákazkový list odkazuje na poisťovňu a že žalobca neposkytol žalovanému žiadnu dodatočnú cenovú kalkuláciu a z tohto dôvodu bol žalovaný prinútený vychádzať z jedinej dostupnej cenovej kalkulácie, ktorú vyhotovila poisťovňa. Žalovaný považuje názor súdu prvej inštancie za správny, v ktorom súd prvej inštancie správne aplikoval na konanie žalobcu ustanovenie § 2 písm. u) ZoOS z dôvodu, že žalobca porušil svoje zákonné povinnosti. Žalobca bol riadne splnomocnený žalovaným na kompletnú komunikáciu s poisťovňou. Čo sa týka samotného odsúhlasenia výšky nákladov na opravu zo strany likvidátora, žalovaný uviedol, že likvidátor poisťovne bol oprávnený odsúhlasiť výšku nákladov na opravu iba do výšky krytia poisťovne, t. j. do výšky 2 000,- eur. Vo zvyšnej časti bol jediný oprávnený odsúhlasiť výšku nákladov na opravu výlučne žalovaný. Uviedol, že podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie ustálil správny právny názor, keď nepripustil žalobcom navrhovaný dôkaz - výsluch žalobcu s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania. Odhliadnuc od uvedeného by výsluch žalobcu nepreukázal žiadnu skutočnosť a do konania by nevnesol žiadne nové skutočnosti. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, má žalovaný za to, že nevykonanie dôkazu - výsluch žalobcu bolo zapríčinené pochybením žalobcu, a preto považuje postup súdu prvej inštancie za správny a v súlade s ustanoveniami a zásadami CSP. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, považuje žalovaný rozsudok za zákonný a spravodlivý, ktorým bol skutkový stav vo veci zistený správne a dostatočne a aj po právnej stránke bola vec správne posúdená a kvalifikovaná, a preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a súčasne zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení v ods. 4 uvádza, „...po tom, ako si žalovaný zvolil opravu svojho motorového vozidla v zmluvnom servise, bolo povinnosťou žalobcu alebo poisťovne vykonať dodatočné prepočítanie nákladov na opravu v zmluvnom servise.“ Žalovaný tu uvádza tvrdenie, na ktorom je postavené celé jeho vyjadrenie k odvolaniu, ktorým vyjadruje a demonštruje správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Avšak nikde neuvádza, na základe čoho prišiel k uvedenej povinnosti žalobcu a skutočnosť, že sám žalovaný nevie zašpecifikovať, či danú povinnosť má žalobca alebo poisťovňa, len demonštruje, že túto povinnosť si žalovaný v zásade len vymyslel s tým, že sa mu hodí do jeho procesnej taktiky. Ďalej žalovaný uvádza, že nemal a nemá vedomosť o obsahu zmluvy žalobcu s poisťovňou. Toto žalobca považuje za absolútne irelevantnú procesnú obranu, ktorá s prejednávanou vecou nijakým spôsobom nesúvisí. Opäť je dôležité zdôrazniť, že žalobca nebol v zmluvnom vzťahu s poisťovňou, ale so žalovaným. Žalovaný sa v ods. 6 snaží poukázať na údajné novoty v odvolaní, čo však nie je správna interpretácia samotného odvolania podaného žalobcom. Žalobca len musel vo svojom odvolaní poukázať na nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie a adekvátne právne reagovať na myšlienky a názory, na ktorých súd prvej inštancie postavil samotný rozsudok.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu uviedol, že vo svojom vyjadrení poukázal na bod 2 kalkulácie spolu s doktrinálnym výkladom ustanovenia § 634 Občianskeho zákonníka, na základe ktorého môže cenu diela určiť aj tretia osoba, ktorá nebola subjektom zmluvného vzťahu. Z uvedeného vyplýva, že poisťovňa mala oprávnenie vypracovať cenovú kalkuláciu, ktorou bude žalobca viazaný. Takýto záver podporujú 2 okolnosti, a to zákazkový list odkazuje na poistnú udalosť a žalobca neposkytol žalovanému žiadnu dodatočnú cenovú kalkuláciu a z toho dôvodu bol žalovaný prinútený vychádzať z jedinej dostupnej cenovej kalkulácie, ktorú vyhotovila poisťovňa. Na druhú stranu, je nutné uviesť, že zmluvný vzťah medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom sa riadi príslušnými ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa vyplývajúcimi z Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, z ktorých vyplýva pre žalobcu ako dodávateľa povinnosť poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi informácie o cene pred uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy alebo pred začatím vykonávania diela. Z pohľadu zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným tak žalobcovi vznikla povinnosť poskytnúť žalovanému vopred dostatočné informácie o cene diela, pričom v tomto konaní je podstatné to, že táto povinnosť voči žalovanému splnená nebola. Keďže žalobca niekoľkokrát počas konania tvrdí, že on bol v zmluvnom vzťahu so žalovaným, tak z toho vyplýva, že to bol práve žalobca, kto porušil informačnú povinnosť voči žalovanému.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou - žalobcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie na nariadenom odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2 009,80 eura spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 009,80 eura od 25. 07. 2019, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaný si u žalobcu objednal opravu motorového vozidla ŠKODA SUPERB, EČV: NR XXXJM, rok výroby: 2011, na základe toho, že dňa 20. 04. 2019 mal žalovaný autonehodu, pri ktorej zrazil na diaľnici D1 zvieru. Táto nehoda bola v poisťovni evidovaná ako poistná udalosť č. 9567185529 v poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa a. s. Následne dňa 24. 04. 2019 bola vykonaná obhliadka technikom spoločnosti Slovexperta, s. r. o. so sídlom M. R. Štefánika 32, Žilina, IČO: 35 404 811, pričom bola urobená kalkulácia nákladov na opravu rozpočtom a kalkulácia nákladov na opravu v nezmluvnom servise. Následne dňa 29. 04. 2019 žalovaný prišiel k žalobcovi, ktorý je zmluvný autoservis poisťovne, pričom si objednal opravu predmetného motorového vozidla do úplného opravenia (podpísaný zákazkový list č. 1900974 žalovaným), pričom splnomocnil žalobcu aj na prípadné doobhliadky a kompletnú komunikáciu s poisťovňou. Žalobca vykonal kompletnú opravu vozidla a vystavil dňa 16. 05. 2019 žalobcovi faktúru č. 191001324 na sumu 3 809,80 eura s DPH. Na základe skutočnosti, že žalovaný mal s poisťovňou uzatvorenú poistnú zmluvu, kde pre jedno poistné obdobie v prípade stretu so zverou, bolo maximálne kryté plnenie vo výške 2 000,- eur, pričom minimálna spoluúčasť žalovaného bola vo výške 200,- eur prišlo k zaplateniu opravy zo strany poisťovne vo výške 1 800,- eur, pričom žalovaný zostal žalobcovi dlžný sumu 2 009,80 eura. Táto suma je predmetom tohto konania, pričom keďže vyhovujúci výrok odvolaním žalovaného napadnutý nebol, predmetom odvolacieho konania je len zamietajúci výrok a od neho závislý výrok o trovách konania.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

9. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi

podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihladne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Súčasťou obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia (napr. II. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 206/07), t. j. na také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999). Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. Higgins proti Francúzsku z 19. februára 1998). Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa záverov ESLP možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu (Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 1994). Z práva na spravodlivý proces vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska proti Švajčiarsku z 29. apríla 1993, II. ÚS 410/06).

12. Do základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a s navrhovaním a hodnotením dôkazov; za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08).

13. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodnú za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom je možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

14. Podľa § 631 Občianskeho zákonníka zmluvou o dielo zaväzuje sa objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

15. Podľa § 10a písm. d) zák. č. 250/2007 Z. z. predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výroku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť predajnú cenu výrobku alebo služby alebo, ak vzhľadom na povahu výrobku alebo služby nemožno cenu primerane určiť vopred, spôsob, akým sa vypočíta, ako aj náklady na dopravu, dodanie, poštovné a iné náklady a poplatky, alebo ak tieto náklady a poplatky nemožno určiť vopred, skutočnosť, že do celkovej ceny môžu byť zarátané takéto náklady a poplatky.

16. Podľa § 53 ods. 4 písm. j) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré určujú, že cena tovaru alebo služieb bude

určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

17. Zmluva o dielo upravená v Občianskom zákonníku je záväzkový právny vzťah, ktorého účelom je poskytnúť objednávateľovi podľa určeného zadania dielo za odplatu. Zmluva o dielo je dvojstranná odplatná zmluva, ktorá vznikne v momente jej uzavretia. Zákon nepredpisuje pre zmluvu o dielo osobitnú formu, avšak ak dielo nie je zhotovené na počkanie, je zhotoviteľ diela povinný vydať objednávateľovi písomné potvrdenie o uzavretí zmluvy. Podstatnými náležitosťami zmluvy o dielo sú určenie predmetu zmluvy, určenie ceny diela a vykonanie diela na nebezpečenstvo zhotoviteľa. Dielo musí byť v zmluve dostatočne určené. Do obsahu zmluvy o dielo patrí vyhotovenie diela zhotoviteľom na svoje nebezpečenstvo, jeho odovzdanie zhotoviteľom a prevzatie objednávateľom a zaplatenie ceny diela objednávateľom. Ku vzniku zmluvy o dielo sa vyžaduje dojednanie povinnosti objednávateľa zaplatiť cenu diela, nevyžaduje určenie výšky ceny. Strany môžu dohodou určiť postup, na základe ktorého dôjde k určeniu výšky ceny. Ak výška ceny za dielo nebola ani uvedeným spôsobom určená, je objednávateľ povinný zaplatiť primeranú cenu. Splatnosť ceny diela nastáva až po vykonaní diela.

18. Táto zmluva je vymedzená ako neobchodná zmluva o dielo, ktorá sa vzťahuje aj na prípady, keď zhotoviteľom diela je podnikateľ, ale za podmienky že objednávateľom je nepodnikajúca fyzická alebo právnická osoba. V prípade, že zhotoviteľom diela je fyzická osoba, nepodnikateľ, riadi sa ich vzťah ustanovením § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade, že zhotoviteľom diela je podnikateľ, sú dôležité tiež ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ako aj ďalšie právne predpisy.

19. V danej veci v konaní nebolo sporné, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o dielo, teda strany sa dohodli na oprave vozidla Škoda Superb 3T EČ: NR335JM, a to komplet vyriešenie, aj v rozsahu prípadných doobhliadok v súvislosti s poistnou udalosťou KOOP 9567185520, pričom obom stranám bolo zrejmé, že ide o odplatnú zmluvu. Keďže zmluva o dielo nebola uzavretá písomne, žalobca ako zhotoviteľ vydal žalovanému ako objednávateľovi zákazkový list, ktorý možno považovať za potvrdenie o uzavretí zmluvy o dielo. Pred uzavretím tejto zmluvy medzi stranami došlo zo strany Kooperatíva poisťovňa, a. s. k obhliadke tohto motorového vozidla, pretože škoda na ňom mala byť hradená z poistnej zmluvy. Z akej zmluvy, teda či PZP alebo havarijnej a či žalobca zisťoval rozsah spoluúčasti žalovaného u poisťovne je z pohľadu veci, teda nároku na cenu zo zmluvy o dielo bezpredmetné. Z kalkulácie poisťovne však vyplýva, že ak by škoda na motorovom vozidle bola opravovaná rozpočtom, výška nákladov na opravu rozpočtom by bola 1 287,98 eura a ak by škoda na motorovom vozidle bola opravovaná v nezmluvnom servise, náklady na opravu by boli 1 335,34 eura. Z kalkulácie nákladov na opravu tiež vyplýva, že pri využití odporúčaných zmluvných servisov sa náklady na opravu prepočítajú podľa platnej zmluvy medzi opravovňou a poisťovňou. To, že by k tomu došlo, vykonaným dokazovaním nebolo preukázané. Žalobca bol zmluvným servisom poisťovne Kooperatíva poisťovňa, a. s., teda na situáciu, kedy by bola škoda opravovaná sa ani jedna z týchto kalkulácií nevzťahuje. Zákazkový list vyhotovený žalobcom žiadnu cenu opravy, ani jej odhad neobsahuje. Neodkazuje ani na niektorú z kalkulácií vyhotovených poisťovňou, teda zo žiadneho z predložených dokladov nie je preukázané, že by cena za opravu bola medzi stranami dohodnutá alebo že by bol dohodnutý spôsob určenia tejto ceny. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd nestotožnil so skutkovým záverom súdu prvej inštancie, že cena diela bola v danej veci určená odhadom a že došlo k podstatnému prekročeniu ceny určenej odhadom, a keďže žalobca žalovaného na túto skutočnosť neupozornil, preto žalovaný nemá nárok na zaplatenie ceny uplatňovanej v konaní. Okrem toho odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie mal na vec aplikovať aj ustanovenie § 10a písm. d) zák. č. 250/2007 Z. z. a § 53 ods. 4 písm. j) Občianskeho zákonníka, a pokiaľ pri rozhodovaní nezohľadnil aj tieto ustanovenia, je jeho rozhodnutie predčasné, čo bolo dôvodom na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).